

[Ludvig Christensen.]
 fra Regeringens Side har rejst gennem den ændrede Sociallovgivning, og navnlig gennem den ændrede Arbejdsløshedslovgivning. Gennem de mange Taler, der endnu saasent som i Gaar blev holdt, er det godtgjort, at denne Lov ensidigt er rettet mod den arbejdende Befolkning. Det, man vil opnaa, hvis Loven gennemføres, er at skærpe Klassemodsætningen, Klassekampen. Jeg vil gøre Flertallet i denne Sal opmærksom paa, at man til sin Tid ikke maa glemme, hvad det nuværende Flertal mener at kunne tillade sig paa Lovgivningsmagtens Omraade, og man maa da ikke undre sig over, om det Flertal, der til sin Tid maatte komme, ogsaa vil gøre noget saadant. Og saa kunde det jo være, at man ikke vilde være saa glad ved den Lov, der nu gives imod al virkelig Saglighed. Det kan da være, at man til den Tid vil komme i Tanker om, at det dog vist havde været politisk klogere og anstændigere, om man havde bøjet af og undladt at gennemføre en Lov som denne. Jeg skal derfor ligesom mit Partis Ordfører alvorligt henstille til dette Tings Medlemmer at stemme mod denne Lov, hvis Gennemførelse betyder, at man saar Vind og afgjort vil komme til at høste Storm.

Lyngsie: Det er ganske aabenbart, at der staar en ejendommelig Luft over dette Lovforslag. Trods det er et Lovforslag, der bundet dybt og rækker vidt, trods dets Affattelse er overmaade enkel, men teknisk set særdeles mangelfuld, trods der fra mange Sider, som ellers plejer at have dette høje Tings Øre, er rejst de alvorligste Advarsler mod at ophøje dette Lovforslag til Lov, trods alt dette hersker der en Tavshed, en Stillestående fra deres Side, som har tilkendegivet, at de trods alt agter at gennemføre denne Lov — trods der fra Arbejdsgiverforeningens Side, Organisationen for Arbejdsgiverne i dette Land i den store Almindelighed, her i dette Hus, her i Rigsdagens Lokaler, er sagt til Udvalget lige i dettes aabne Ansigt: denne Lov er upaakrævet, denne Lov er unødvendig, denne Lov er endog i sine Virkninger umoralsk — det har Repræsentanterne for de organiserede Arbejdsgivere sagt højt

og tydeligt, og ansete Mænd indenfor Haandværk og Industri har endog peget paa, at det er en Lov, der lokker til Svig og Brud paa ærlig Mands Aftale —, trods Smaastædernes, Købstædernes Haandværksmestre, der ikke tilhører den store Arbejdsgiverforening, ogsaa er mødt frem og paa 15 000 Medlemmers Vegne har advaret mod denne Lov, har peget paa, at den i Stedet for at værne Erhvervs- og Arbejdsfriheden kan medføre lige de stik modsatte Virkninger, trods disse Mænd, jævne, ærlige, i enhver Henseende ansete og honnerte Talsmænd for deres Organisationer, stod i Udvalget og den ene efter den anden pegede paa, hvilken Fare det var for deres fattige Erhverv, trods de pegede paa, at den Basis, der ligger for denne Lov, var den politiske Stemning, der er skabt i dette Land, den Misopfattelse af de virkelige Arbejdsforhold her i Landet, at Haandværksmestrene og Arbejderne benytter deres Organisationers Magt til at udplyndre Medborgerne. Der stod Haandværksmestrene, 5 i Tallet, den ene efter den anden frem og pegede paa, at det, man beskyldte dem for, var Avisnak og intet andet. De pegede paa, at de Blade, der fremførte slikt Snak, de Blade, der var med til at skabe denne Misopfattelse af de virkelige Forhold i vort Land, naar Haandværksmestrene sendte en høflig, rolig og kortfattet Redegørelse og bad dem optage den, nægtede det og smed den i Papirkurven. Det er navnlig de Blade, der støtter Regeringsflertallet her i Landet. Man pegede paa, at dette Lovforslag var udsprunget af en Opfattelse, der ikke er i Overensstemmelse med de virkelige Forhold, og her stod disse ærlige Mænd med noget bag sig og sagde: At vi taler sandt, kan De alene se af, at vore Indtægter jo ikke er svimlende. De havde foretaget Undersøgelser snart fra den ene Plads og snart fra den anden om Haandværksmestrenes Indtægter derude paa Landet, og de læste op: 2—3 Mestre havde mellem 3 000 og 4 000 Kr. i aarlig Indtægt, saa og saa mange — og det var langt de fleste — mellem 2 000 og 3 000 Kr. og en vældig Bunke under 2 000 Kr. De pegede paa, at dette var aabenbare Ting, enhver kunde se det, det viste jo Skattelisterne paa de forskellige Pladser; det var Snak, om man vilde lovgive nu for